

Vermakelijk Stad 1 maakt nieuwsgierig naar het vervolg

Jonghollandia onderzoekt de stad en de mens daarin. Het grotestadgevoel. Beetje eenzaam soms, maar meestal ook wel lekker en zeker teatraal. Het gevoel dat niemand op je zit te wachten, zegt de een. Dat je koffie haalt in een beker met een deksel, liefst bij een metrostation, aldus de tweede. Ik wil ook zo'n muts, peinst de volgende en die muts die zie je voor je.

De vijf acteurs bekijken het verschijnsel van urbanisatie, van netwerken die ons omsluiten, van informatievoorziening, winkelgekte, overconsumptie, uniformering. Een collagevoorstelling is het resultaat, en nu eens niet, zoals vaak bij dit jonge acteurscollectief, op locatie; althans niet direct. Want het onderzoek leverde zoveel materiaal op dat ze besloten tot een tweelui: *STAD*. *STAD 1* vindt nu plaats in kleine zalen, het vervolg komt later dit seizoen, toch weer op plekken buiten de muren van het theater.

STAD 1 staat voor veel herkenbaarheid. De acteurs houden het dichtbij huis. Juist de persoonlijke noot maakt dat *STAD 1* zomaar een zoveelste kijk op de moderne samenleving overstijgt. De spelers storten zich hartveroverend energiek op hun (zelfgeschreven) project. Niet alle observaties zijn even origineel misschien, maar er zitten mooie momenten tussen. Wel blijft de vraag hangen wat het onderzoek, behalve deze reeks vermakelijke taferelen, aan conclusies oplevert. Maar *STAD* is dan ook nog niet afgelopen. Het vervolg op locatie is zeker iets om naar uit te kijken.

DE VOLKSKRANT_Karin Veraart, 6 maart 2004